



Στά ίχνη τῶν Ἀγίων

Δύο ἀγαπημένοι φίλοι

Ἔχετε, παιδιά, φίλους; Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουμε νά ἔχουμε φίλους, καί ἰδιαίτερα ἐσεῖς, τά παιδιά. Τό σχολεῖο μᾶς γίνεται πιό ἀγαπητό, ὅταν ἐκεῖ συναντοῦμε τούς φίλους μας, γιατί μαζί τους μποροῦμε νά κουβεντιάζουμε ἢ νά παίζουμε.

Σήμερα θά γνωρίσουμε δυό μεγάλους Ἀγίους, πού ἡ **φιλία τους ἔμεινε στήν ἱστορία**. Εἶναι ὁ **ἅγιος Βασίλειος** καί ὁ **ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος**.

[Εἶχαν τήν εὐτυχία νά περάσουν τά παιδικά τους χρόνια μέσα σέ εὐλογημένες χριστιανικές οἰκογένειες καί νά πάρουν τήν καλύτερη μόρφωση πού μποροῦσε κάποιος νά πάρει στήν ἐποχή τους. Σπούδασαν ὅλες τίς ἐπιστῆμες. Ἄν καί ἦταν ἀντίθετοι χαρακτήρες, ὥστόσο τούς ἔδεσε ἀπό νωρίς μιά πολύ δυνατή φιλία πού ἔμεινε ἰσχυρή μέχρι τόν θάνατό τους.]

Θέλετε νά δοῦμε πῶς χρίστηκε αὐτή ἡ ζηλευτή φιλία τῶν ἁγίων πατέρων μας καί νά μάθουμε τά μυστικά της; Ἄς παρακολουθήσουμε τή ζωή τους, γιά νά καταλάβουμε πῶς μποροῦμε νά βροῦμε κι ἐμεῖς καλούς φίλους.

Ἀπό τό συναξάρι

Βρισκόμαστε στήν **Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας**, πού ἀνήκει στή σημερινή Τουρκία, γύρω στό 345 μ.Χ. Δυό νέοι, 15-16 χρονῶν, φτάνουν ἐδῶ μέ πολλά ὄνειρα. Ὁ ἕνας γράφει ποιήματα. Τό ὄνομά του Γρηγόριος. Ὁ ἄλλος εἶναι σοφός, σοβαρός καί δραστήριος. Τό ὄνομά του Βασίλειος.

Παρακολουθοῦν τά μαθήματά τους μέ προσοχή στό σχολεῖο. Ἡ ψυχή τους ὅμως ἀναζητᾷ κι ἕναν ἀληθινό φίλο. Καί ὁ Θεός ὁδηγεῖ τά βήματά τους σ' αὐτό πού ψάχνουν.

Ὁ Γρηγόριος ἐντυπωσιάζεται ἀπό τόν Βασίλειο. Θαυμάζει τόν εἰλικρινῆ καί δυναμικό χαρακτήρα του, τή μεγάλη σοφία καί τίς γνώσεις του. Ὁ Βασίλειος πάλι θαυμάζει τόν Γρηγόριο τήν ταπεινή, ἀπλή καρδιά του, τήν εὐγένεια, τή μεγάλη ἀγάπη του.

Μά αὐτό πού τούς φέρνει πολύ κοντά καί τούς κάνει ἀχώριστους φίλους εἶναι ἡ ἴδια πίστη. Εἶναι καί οἱ δυό χριστιανοί. Ἔχουν τήν ἴδια ἐπιθυμία, ν' ἀγαποῦν πάνω ἀπ' ὅλα τόν Χριστό καί νά βοηθοῦν τούς συνανθρώπους τους. **Πρῶτο φίλο τους ἔχουν τόν Χριστό. Μιά τέτοια φιλία εἶναι πανίσχυρη καί ἀθάνατη.**

Μετά τήν Καισάρεια ὁ Γρηγόριος, γιά νά συνεχίσει τίς σπουδές του, πηγαίνει στήν **Ἀθήνα**. Ἐκεῖ περιμένει ἀνυπόμονα νά ἔρθει καί ὁ φίλος του.

[Στούς δασκάλους του καί στούς συμφοιτητές του μιᾷ μέ μεγάλο θαυμασμό γιά τόν Βασίλειο, πρὶν ἀκόμη ἐκεῖνος φτάσει στήν Ἀθήνα. Ὅταν ἐπιτέλους ἔρχεται, ὅλοι τόν δέχονται μέ μεγάλο σεβασμό.]

Στήν Ἀθήνα δυναμώνει περισσότερο ἡ φιλία τῶν δύο νέων. [Μέσα στή σχολή τους ὀργανώνουν μιᾷ μικρή ομάδα χριστιανῶν φοιτητῶν, στήν ὁποία ὁ Βασίλειος εἶναι ἀρχηγός.] Ὁ Γρηγόριος δέν ζηλεύει πού ὁ φίλος του εἶναι καλύτερος, πού εἶναι ἀρχηγός ἀνάμεσα στούς συμμαθητές τους, ἀλλά τό χαίρεται. **Αὐτό εἶναι γνώ-**

ρισμα της ἀληθινῆς φιλίας, τό νά χαίρεσαι ὅταν ὁ φίλος σου εἶναι καλύτερος ἀπό σένα.

Πόσους καβγάδες θά ἀποφεύγαμε, παιδιά, πόσο πιά χαρούμενη θά ἦταν ἡ ψυχή μας, ἂν χαιρόμασταν κι ἐμεῖς μέ τίς ἐπιτυχίες τῶν ἄλλων καί δέν τούς ζηλεύαμε!

Οἱ δύο φίλοι, ἂν καί ζοῦσαν σέ μιὰ εἰδωλολατρική πόλη, κατάφεραν νά κρατήσουν καθαρή τήν ψυχή τους. Δέν πήγαιναν σέ μέρη πού σύχναζαν οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλά μόνο ἐκεῖ ὅπου τίποτε κακό καί ἀμαρτωλό δέν ὑπῆρχε. «Δύο δρόμους γνωρίζαμε», θά γράψει ὁ Γρηγόριος, «ὁ ἕνας ὁδηγοῦσε στή σχολή μας καί ὁ ἄλλος στήν ἐκκλησία. Προσπαθούσαμε καί οἱ δύο γιά τήν ἀρετή», δηλαδή ἀγωνίζονταν νά κάνουν ὁμορφη τήν ψυχή τους.

Καί οἱ δύο ἔγιναν σπουδαῖοι συγγραφεῖς καί μεγάλοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Γρηγόριος μάλιστα ὀνομάστηκε Θεολόγος, γιατί μίλησε γιά τόν Τριαδικό Θεό καί ἐξήγησε τί εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐκτός ἀπό τά θεολογικά βιβλία, ἔγραψε καί πολλά ὁμορφα ποιήματα. Ὁ Βασίλειος ὀνομάστηκε Μέγας, γιατί ἔγινε μεγάλος ἐπιστήμονας. Ἐγραψε κι αὐτός πολλά βιβλία καί ἴδρυσε διάφορα ἰδρύματα γιά τούς φτωχοῦς καί τούς ἀρρώστους, ὅπου ὑπηρετοῦσε καί ὁ ἴδιος ὡς γιατρός. Ἐγινε ὁ ἀγαπημένος μας Ἅγιος, γιατί ὅλοι μέ χαρά περιμένουμε τή γιορτή του τήν πρώτη μέρα τοῦ καινούργιου χρόνου, τήν Πρωτοχρονιά.

Ἡ φιλία τῶν δύο αὐτῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας κράτησε σέ ὅλη τή ζωή τους. Τίποτε δέν λιγόστεψε τήν ἀγάπη τους, γιατί πάνω ἀπ' ὅλα καί οἱ δύο τους ἀγαποῦσαν τόν Θεό.

Μέχρι σήμερα οἱ δύο αὐτοί Ἅγιοι λάμπουν σάν φωτεινά ἀστέρια σπόν οὐρανό τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι δύο ἀπό τούς Τρεῖς Ἱεράρχες (τρίτος εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος), οἱ ὁποῖοι εἶναι προστάτες τῶν μαθητῶν καί τῶν δασκάλων. Γιορτάζουν καί οἱ τρεῖς μαζί στίς 30 Ἰανουαρίου.

Ὁ ἀληθινός φίλος

Καταλάβετε, λοιπόν, παιδιά, πῶς μπορούμε νά βροῦμε ἕναν καλό φίλο; **Θά τόν βροῦμε κοντά στόν Χριστό.** Ἕνα παιδί πού ἀγαπᾷ τόν Χριστό, πού πηγαίνει στήν ἐκκλησία καί στό κατηχητικό, πού διαβάζει τά μαθήματά του, πού κρατᾷ καθαρή τήν καρδιά του καί ἔχει ἀγάπη, αὐτό ταιριάζει νά γίνει φίλος μας. Νά τό θαυμάζουμε - ὄχι γιά ἄλλα πράγματα-, ἀλλά γιά τήν ὁμορφη ψυχή του! Μέ ἕνα τέτοιο παιδί μπορούμε νά εἴμαστε φίλοι σέ ὅλη μας τή ζωή. Ἐνῶ ἕνα παιδί πού προσπαθεῖ νά μᾶς παρασύρει στό κακό, στό ψέμα, στήν κλεψιά, στήν κοροϊδία, σέ κάθε ἄλλη ἄσχημη συμπεριφορά μπορεῖ νά εἶναι σωστός φίλος; Ὁχι βέβαια.

Προσοχή μόνο, νά μή χαλάσουμε ἐμεῖς μιᾶ ὁμορφη φιλία μέ τή ζήλια, μέ τούς καβγάδες, μέ τό νά θέλουμε νά γίνεται πάντα τό δικό μας. Οἱ δύο Ἅγιοι εἶχαν κάποιες φορές καί διαφορετική γνώμη, ἀλλά ποτέ δέν ἔπαψαν νά εἶναι φίλοι ἀγαπημένοι. Γιατί **ἦταν φίλοι μεταξύ τους μέ πρῶτο φίλο τόν Χριστό!**

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τῶν ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν).

**Ὁ Βασίλειος καί ὁ Γρηγόριος
εἶναι παράδειγμα λαμπρό.
Μᾶς θυμίζουν πῶς οἱ φίλοι
εἶναι δῶρο ἀπ' τόν Θεό.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ



1. Εικόνες τῶν δύο Ἀγίων.
2. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Ἀπολυτίκιο τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν σέ ἄρχεῖο ἤχου.
6. Προτεινόμενο παιχνίδι:
«Τόν φίλο μου/τή φίλη μου τόν/τή λένε...».
7. Φυλλάδιο μέ παιχνίδια.

*** Ὑποσημείωση:** Τό μάθημα εἶναι προτιμότερο νά γίνει μέ παρουσίαση. Ἄν δέν ὑπάρχει αὐτή ἡ δυνατότητα, τότε θά πρέπει νά συνομιληθεῖ. Παραλείπουμε ὅ,τι ὑπάρχει σέ ἀγκύλες [].